

Czwartek, 24 maja 2007 r.

P6_TA(2007)0216

Kwestia kanału „Radio Caracas TV” w Wenezueli

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie kanału „Radio Caracas TV” w Wenezueli

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że pluralizm mediów i swoboda wypowiedzi to nieodzowne filary demokracji,
  - B. mając na uwadze, że wolność mediów ma zasadnicze znaczenie dla demokracji i poszanowania podstawowych wolności ze względu na fundamentalną rolę, jaką odgrywa, gwarantując swobodę wypowiedzenia poglądów i idei oraz przyczyniając się do rzeczywistego udziału obywateli w procesach demokratycznych,
  - C. mając na uwadze, że nieprzedłużenie wygasającej z dniem 27 maja 2007 r. koncesji na nadawanie programów prywatnej grupy audiowizualnej Radio Caracas Televisión (RCTV) może doprowadzić do zniknięcia grupy, zatrudniającej 3 000 osób,
  - D. mając na uwadze, że nieprzedłużenie koncesji tej grupy audiowizualnej, jednej z najstarszych i największych w Wenezueli, pozbawia dużą część odbiorców pluralistycznej informacji i narusza prawo prasy do bycia przeciwważą dla władz,
  - E. mając na uwadze, że prezydent Wenezueli Hugo Chávez zapowiedział, że nie przedłuży koncesji na nadawanie programów RCTV, i że koncesja ta wygasa z dniem 27 maja 2007 r.,
  - F. mając na uwadze, że zgodnie z oświadczeniami wenezuelskiego rządu RCTV to jedyny środek masowego przekazu, którego dotknie podobne nieprzedłużenie koncesji,
  - G. mając na uwadze, że art. 57 i 58 wenezuelskiej konstytucji gwarantują swobodę wypowiedzi, komunikacji i informacji,
  - H. mając na uwadze, że Wenezuela podpisała Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz Amerykańską konwencję praw człowieka,
  - I. mając na uwadze, że Najwyższy Trybunał Sprawiedliwości Wenezueli, do którego odwołała się RCTV, nie dotrzymał ustawowego terminu wydania orzeczenia,
  - J. mając na uwadze, że jeśli władze uważają to za konieczne, to postawa zarzucana dyrekcji RCTV powinna być przedmiotem zwykłej procedury sądowej,
  - K. mając na uwadze, że zapowiedź takiej decyzji, przedstawiona publicznie dnia 28 grudnia 2006 r. przez samą głowę państwa, to alarmujący precedens w odniesieniu do swobody wypowiedzi w tym kraju;
1. przypomina rządowi Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, że ma obowiązek przestrzegać i egzekwować przestrzeganie swobody wypowiedzi i opinii oraz wolności prasy, do czego zobowiązuje go własna konstytucja, Międzypamerykańska karta demokratyczna, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Amerykańska konwencja praw człowieka, których to państwo jest sygnatariuszem;
  2. zwraca się do rządu Wenezueli, by w imię zasady bezstronności państwa zagwarantował jednakowe traktowanie prawne wszystkich mediów, zarówno publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od wszelkich racji politycznych lub ideologicznych;

Czwartek, 24 maja 2007 r.

3. wzywa do dialogu między rządem a prywatnymi mediami wenezuelskimi, wyrażając zarazem głębokie ubolewanie z powodu faktu, że władze wenezuelskie nie są w żadnej mierze otwarte na dialog ogólnie, a w przypadku RCTV szczególnie;
4. zwraca się w związku z tym do właściwych delegacji i komisji Parlamentu Europejskiego o zajęcie się tą sprawą;
5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, parlamentowi Mercosuru oraz rządowi Boliwariańskiej Republiki Wenezueli.

P6_TA(2007)0217

Prawa człowieka w Syrii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie Syrii

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka ONZ z 1948 r.,
  - uwzględniając art. 11 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 177 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, ustanawiające promocję praw człowieka jako cel wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
  - uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Syrii i Bliskiego Wschodu oraz swoją rezolucję z dnia 26 października 2006 r. zawierającą zalecenie dla Rady w sprawie zawarcia euro-śroziemnomorskiego układu o stowarzyszeniu między, z jednej strony, Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Syryjską Republiką Arabską z drugiej strony⁽¹⁾,
  - uwzględniając oświadczenie Prezydencji UE z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie skazania w Syrii intelektualisty Michela Kilo i działacza politycznego Mahmuda Issy w Syrii,
  - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, który Syria ratyfikowała w dniu 21 kwietnia 1969 r.,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka jest zasadniczym elementem partnerstwa euro-śroziemnomorskiego, wyrażonym w umowie o współpracy zawartej przez UE i Syrię oraz w układzie o stowarzyszeniu, nad którym wciąż toczą się prace,
  - B. mając na uwadze wielokrotne interwencje Parlamentu Europejskiego i jego przewodniczącego na rzecz uwolnienia obrońców praw człowieka, polityków i parlamentarzystów przetrzymywanych w syryjskich więzieniach,
  - C. mając na uwadze, że Michel Kilo, pisarz zaangażowany na rzecz demokracji, został aresztowany w dniu 14 maja 2006 r. głównie z powodu swojego stanowiska w sprawie deklaracji „Bejrut-Damaszek”, zaś Mahmud Issa został skazany w dniu 13 maja 2007 r. na trzy lata więzienia,
  - D. mając na uwadze, że Sulejman Al-Szamar, lider Narodowej Wspólnoty Demokratycznej i Khalil Husajn, przewodniczący biura PR przy organizacji Kurd Future Trend, zostali skazani na dziesięć lat więzienia za „osłabianie etyki narodowej” i „spiskowanie z obcym krajem”,

---

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0459.